

Literatura rusă și sovietică în cercul lui G. Ibrăileanu

Revista „Viața românească” a apărut la Iași, în 1906, elementul redacțional cel mai însemnat fiind criticul G. Ibrăileanu.

M. SEVASTOS

pasione din ce în ce mai caldă despre situația din Uniunea Sovietică. Citea rețel mai însemnat fiind criticul G. Ibrăileanu.

„Viața românească” s-a ocupat îndepărtat de mișcarea intelectuală din Rusia înainte de primul război mondial și din Uniunea Sovietică după Octombrie 1917.

Ibrăileanu era un mare admirator al literaturii clasice rusești. Pe Turghenev, de pildă, îl considera „ca romancierul cel mai mare din veacul al XIX-lea, prin urmare din toate timpurile, el fiind și creator de viață și artist”.

Despre opera lui Tolstoi, „Viața românească” a publicat multe articole, iar în cercul redacției, ideile marelui scriitor erau subiectul unor lungi și repetate discuții. Din punct de vedere ideologic se făcea distincție între opera de critică a lui Tolstoi, care dăruia una câte una toate temele societății țariste (acțiune a vieții pe alte temeuri — planuri repudiate de membrii acestui cerc, toți liberucugătorii. Ca romancier însă, Tolstoi stăruia admirabil deplină a tuturor.

Despre „Ana Karenina”, Ibrăileanu spunea că nici un roman din literatura universală nu intrunesc atât de multe și variate însușiri care fac din această lucrare capodopera genului. Ibrăileanu adăruia nespuse de mult, „Război și pace”, această creație „unică în toată istoria literaturii”, care „merge amplu, măreț, purtând cu ea sute de ființe — ca o mică planetă — cu viața lor diversă, cu trecuți și cu viitorul lor”.

Operele lui Dante, Shakespeare și Goethe, — se întreba Ibrăileanu, — „valorează oare mai mult decât această creație superbă, imensă, bogată și calmă ca germinarea grinelor în ogoare, și ca eciernitatea, și mai vde decât viața?” Iar mai departe: „După lectura unei opere de Tolstoi, ce palide apar paginile altor scriitori — chiar mari și ei”. Și în sfârșit: „Există oare de-a lungul vremurilor un poet mai mare decât acest Lev Nikolaei?”

Iar Gorki, care face legătura între literatura clasică rusă și cea sovietică, era socotit de Ibrăileanu ca o mihăntă fuziune a celor două atitudini față de realitatea umană: atitudinea morală și cea estetică. Gorki găsește în sufletul eroilor săi „omnescul adevărat”. La acest realist, oamenii mici, ignorați, pierduți, nu mai sînt sfinți, nu mai sînt moraliști, nu mai sînt revealatori (ca la unii dintre predecesorii lui geniali), dar sînt profund oameni. „Viața de mizerie, situația de paria le dă o adîncime sufletească neobișnuită, — sublinia Ibrăileanu. — Ceea ce omul de cultură descoperă, și descoperă palid, teoretic și necomplet, în urma lungii gândiri și reflexiunii, vagabondul adesea cîntă, todeauna nefericit, al lui Gorki, descoperă mai bine și cu un accent de varietate mai tragic”.

Scrisul lui Gorki se distinge și prin calitatea de stil (scurtime, claritate, concizie). Iar în poezia naturii, „el este unul din cei mai mari artiști ai lumii”, — Maxim Gorki, — încheia Ibrăileanu, — este un mare artist și, împreună cu Roman Rolland, scriitorul cel mai profund uman dintre contemporani”.

Încă din 1906 se credea în cercul „Vieții românești” — după eșecul revoluției din 1905 — că va izbucni o nouă revoluție rusească, care va triumfa, revoluție ce se va săvîrși sub steagul socialismului, deschizînd lumii perspective istorice nesfîrșite.

Despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie „Viața românească” scria în 1924 că, în februarie 1917, proletariatul industrial și țărănimia — în revolta lor împotriva vechii ordine și a războiului — s-au manifestat numai ca o „stihie”. „Dar după opt luni de frământări, — cînd vechile clase conducătoare n-au știut să le aducă nici pacea, nici emanciparea de sub dominația „capitalului vagabond” și, prin urmare, nici ordinea socială visată, — ele s-au organizat și s-au pus sub conducerea singurului partid care a acceptat integral toate revendicările lor, transformîndu-le în lozinci de luptă politică”.

Cu privire la Revoluția Socialistă din Octombrie, în redacția „Vieții românești” se spunea că ruina Rusiei provocată de țarism ar fi adus — fără triumful comunistilor — o catastrofă unică în istoria lumii: vreo treizeci de milioane de oameni ar fi fost condamnați la moarte prin foamete. Bolșevicii au raționat însă pînă la ultima bucată de pînă, pe care au împărțit-o între locuitorii țării. Această doză de alimente, chiar redusă, a ținut sufletul celorva zeci de milioane de oameni care, în alte condiții, s-ar fi prăpădit.

După instaurarea regimului bolșevic, Ibrăileanu începu să se intereseze cu o

Salut fierbinte redacției „Narodnaia Ruminia”

Revista „Narodnaia Ruminia” împlinește 5 ani de activitate.

„Narodnaia Ruminia” este cunoscută de mase largi de cititori sovietici și ai altor țări, cărora le oferă cu fiecare număr, materiale bogate și variate privind realizările poporului nostru. Cititorii revistei află din paginile ei despre lupta plină de elan pe care o duce poporul nostru sub conducerea partidului pentru industrializarea socialistă a țării și transformarea socialismului în agricultură, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai material și cultural. În paginile revistei este prezentat chipul omului înaintat, constructor al socialismului în patria noastră, lupta sa nobilă pentru fărîmarea unei vieți noi în Republica Populară Romină. Revista publică, de asemenea, articole care oglîndesc succesele literaturii, artei și științei noastre.

Făcînd cunoscută viața nouă a patriei noastre, „Narodnaia Ruminia” contribuie la întărirea legăturilor de prietenie dintre poporul român și marea popor sovietic, cit și cu celelalte popoare frățești din puternicul lagăr al păcii și socialismului.

Cititorii apreciază eforturile pe care le face colectivul redacțional pentru a îmbunătăți necontenit aflat conținutul cit și aspectul grafic al revistei.

Cu prilejul împlinirii a 5 ani de la apariție, colectivul redacțional al gazetei „Veac nou” trimite redacției revistei „Narodnaia Ruminia” un salut fierbinte și-i urează noi succese în munca pe care o depune pentru a face cunoscută peste hotarele patriei noastre viața noastră, luminoasă, a poporului român.

A apărut: „U. R. S. S. — AZI” nr. 5 — mai 1955

Din cuprins: — Tatiana Tess: Primăvara vieții noastre. — Mark Popovski: Raze deasupra pămîntului. — Semion Babavski: Printre ciobani. — A. A. Imșenețki: Dușmanii dușmanilor noștri. — Armonica din Saratov. — Palatul de cultură al metalurgistilor. — Noutăți agricole. — Jocuri distractive. — Moda sovietică.

Prețul unui exemplar 1,25 lei. De vînzare la toate chioșcurile din țară și la debite.

Șoseaua Mojaisk din raionul „Klev” at Moscova.

File dintr-un jurnal de călătorie (III)

FRUCTELE DE AUR

Termometrul arată minus 10 grade, mîncăm înghețată și vizităm Moscova

Pășim pe străzile Moscovei. Deși ne aflăm în martie, se pare că iarna nu prea are de gînd să părăsească aceste meleaguri. Bate un vîntuleț rece și în curînd simțim cum gerul ne mușcă obrajii. „Încotro o luăm?” „Cum așa? Mai e vreo odată?” „Și iată-ne peste puțin timp în Piața Roșie. În fața unei din zecile de intrări ale marelui magazin universal G.U.M. — cunoscut și peste hotare — ne atrage atenția un bărbat voinic cu căciula cu clape care-i apară bine urechile. Pește paltonul negru, cu blană de astrahan, poartă un halat alb. Lingă el, un fel de cărucior albastru, acoperit cu sticlă. Cîm șosea albe de pe carucior: morjone. Nu uităm unii la alții. Nu cunoaștem a menți perfect limba rusă, dar oștii morjone înțelegăm înțelegată și nu altele. „Lădm o morjone?” „Acum, iarna?” „Și de ce nu?” Termometrul arată minus 10 grade dar noi mîncăm cu poftă o gustoasă înghețată. Înghețata e învelită într-un strat respectabil de ciocolată și... parcă nu e așa rece ca în timpul verii.

Vizităm G.U.M.-ul. Cum poftă descrie acest uriaș magazin care ocupă patru străzi și în care intră — dacă înțeleg bine — 80 — 90.000 cumpărători dînr-odată? Înăuntrul lui sînt adevărate străzi în care ar putea circula în două sensuri și șir întreg de automobile, fără a exista nici cel mai mic pericol de accident. Lumina zilei pătrunde în voie prin fașonul de sticlă și aerul condiționat, care în magazin — așa sau țarna să fie o temperatură constantă, extrem de plăcută. Ce nu găsești aici? Începînd de la un ac de cusut și terminînd cu un aparat de radio „Ballika” sau „Zvezda”, de la nasturi de sîdeie pentru cămași și pînă la un palton de blană, de la o tricicletă de copii și pînă la un frigider electric... zeci de mii de oameni se scurg zilnic prin acest magazin, începînd de la 8 dimineața și pînă la 8 seara, ora închiderii. Vînzătorii — în majoritatea femei — sînt extrem de amabili și în cele mai multe cazuri sînt sfătuitoari cumpărătorului. Într-adevăr, e greu să te descurci în multimea de sortimente ce îți se oferă.

Satele și satele de magazine de tot felul ale Moscovei, excelent aprovizionate, sînt vesnic pline de cumpărători. Mă pîmbam într-o dimineață cu un tovarăș din delegația noastră pe Gorkovo, unul din marile bulevarde ale Moscovei. Ne-am oprit cîteva minute în loc și — mînați de curiozitatea gazetarului — am încercat să facem o mică statistică. „Din trei oameni — ne-am propus noi — ia să vedem cît au pachete în mîna?” Ei bine, din trei trecători, cel puțin doi aveau brațele încărcate cu samedine de pachete și pachetele!

Grija pentru deservirea civilizației a consumatorului, pentru satisfacerea gusturilor sale, iată ce călăuzește în muncă armata lucrătorilor din comerț și ale instituțiilor de utilitate publică. Am intrat într-una din zile într-o frizerie. Politicos, un cetățean m-a rugat să aștept puțin în sala special amenajată în acest scop. Mi-am lăsat paltonul la gardieră, am rășoit revistele ilustrate de pe măsufe. Curînd, am fost anunțat că mînașenit rîndul. Cînd am intrat în frizerie, am închis o clipă ochii, orbit de multimea oglinzilor care acoperea în întregime pereții, de strălucirea scaunelor nicidecum, de albaie faianț. „Tuns sau ras?” „Și una și alta”. Frizerul — un om tînar îmbrăcat într-un halat alb — a scos dintr-un dulăpior o pungă închisă pe care a rupt-o în fața mea, scoțînd un șervet imaculat. Apoi, a aprins un micuț aparat care funcționa probabil cu spirit și a trecut prin flacăra foarfece, pieptenele, mașina electrică de tuns... „Sampon?” „Nu, mulțumesc, e frig afară, mi-e teamă să nu rădesc cu părul ud.” „Dar avem șampon electric, ud uscam părul într-un singur minut!” „Bine, ție și sampon.” — Pămătuțul cu care mi-a săpunit barba

a fost de asemenea scos dintr-o pungă sigilată și — după întrebare — aruncat. După ras, cu ajutorul unei pensete, frizerul a scos dintr-o cutie nichelată în care fierbea apă niște țifone fierbinți pe care mi le-a aplicat pe obraz... Totul, cu respectarea riguroasă a regulilor de igienă.

Moscovii sînt mari amatori de teatru. În capitala Uniunii Sovietice funcționează 65 de teatre, dar — m-a încredințat un prieten din Moscova — dacă ar exista de cinci ori atîtea teatre, și tot ar fi arăpînie. Biletele se vînd cu multe zile înainte de spectacol. Se joacă cu „casa închisă” și cu toate acestea seara, în jurul teatrelor se strîng o mulțime de oameni care speră că vor putea obține totuși un loc în sală, dacă cineva — dintr-un motiv oarecare — va renunța la biletul său. Spectatorii sînt oameni foarte diferiți. Am văzut plimbîndu-se prin eleganțele și luminoasele foaie ale teatrelor elevi cu părul tuns scurt ca o perie și studenți îmbrăcați în rochii simple, de culoare închisă; colhoznici veniți în vizită la Moscova sau care locuiesc noapte în împrejurimile orașului și au abonamente la teatru; oameni îmbrăcați pe care numai după niții îi puteai cunoaște că sînt muncitori, și ofițeri și ostași sovietici; femei îmbrăcate în toalete de seară — rochii lungi, pantofi de lac cu toc înalt — și tineri îmbrăcați în haine de stradă, cu insigna comsomolului la butonieră... Publicul acesta este extrem de exigent, el își are actorii săi preferați, dar încurajează cu aceeași căldură pe tinerii artiști debutanți.

Taina stilurilor în formă de „T” de pe casele colhozului „Lenin”

În anul 1950, șase colhozuri mai mici situate nu departe de Moscova, s-au unit într-o mare gospodărie cu o suprafață de peste 2.000 hectare. Colhozul „Lenin” este multumitor, produsele sale sînt cîutate pe piața colhoznică a Moscovei. Specializat în cultura legumelor și zarzavaturilor, el se bucură de o stare înfloritoare. Anual, numai pentru construcții capitale se investesc șapte-opt sute mii ruble. Colhozul are, printre altele, în proprietate sa 13 autocamioane și un autoturism „Pobeda”. Pe panoul de onoare, lângă celelalte stă fotografia celor doi Eroii din Muncă Socialiste și ale celor 27 colhoznici decorați. Toate acestea — și încă multe altele — ni le-a povestit într-o dimineață, cînd am vizitat colhozul „Lenin”, tovarășul Lonkin, secretarul organizației de partid.

În satele care alcătuiesc colhozul — ne-a relatat el — funcționează patru școli, dintre care una cu șapte clase. Peste trei ani, această școală va avea 10 clase. Fiecare sat are club și bibliotecă proprie, în țara casei centrale de cultură a colhozului. Pe lângă aceste cluburi, funcționează cercuri artistice; a devenit o tradiție că — odată pe lună — să ne viziteze grupuri de artiști din Moscova. Astfel, am primit vizita artiștilor M.H.A.ului, al Circuitului de Stat al Teatrului de Copii. Nu există casa fără aparat de radio, iar 126 gospodării au aparate de televiziune. Aparatul de televiziune! De abia acum dezleg țarina stilurilor în formă de „T” pe care i-am văzut pe multe case. Cum de nu mi-am dat seama? Doar asemenea antene pentru televiziune am zărit pe zeci de mii de clădiri din Moscova! Victor Alexeevici Lonkin se zărea surprinzătoare noastră. Zîmbesc larg, dezvelindu-și dinții albi, puternici. „După cum vedeți, dacă noi nu putem merge la „Boisoi Teatr” alți de des cum am dorit, apoi vine „Boisoi Teatr” în casele noastre”. Ridem cu toții. Înfelegem că se referă la spectacolele Teatrului Mare, care sînt deseori televizate. „Am vizitat studioul de televiziune din Moscova, într-o după amiază albastră de mare. Clădirea e modestă, dar aparatura cu care-i utilată este de prim rang. Emisiunea este mult mai clară decît aceea furnizată de centrele americane. De regulă, transmisiunea studioul de televiziune se recepționează pe o rază de 50-70 kilometri, dar uneori aceste transmisiuni sînt vizibile și la Tula, Riazan, Vladimirsk, localități aflate la circa 200 kilometri de Moscova. Puternice centre de televiziune funcționează și la Leningrad, Kiev, Riga, Omsk, Tomsk etc... Sînt în construcție centre noi la Tbilisi, Baku, Sverdlovsk, Kulișev etc.”

Tovarășul Zaharov, locțiitorul directorului centrului de televiziune din Moscova — un om extrem de amabil și preventor — ne invită să vizităm studioul. Intrăm într-o încăpă care — în mie — seamănă cu plătouă de turnare al unui film. Sînt ultimele minute premergătoare începerii emisiunii. Pe un covoras, doi copii — un băiețel doțolan și o fetiță voale — îmbrăcați în chiloți de sport. Ni se explică: „Vom transmite o lecție de gimnastică în cadrul programului pentru copii”. Reflectorate puternice intră în funcțiune. Sînt alții oameni care se plimbă în această cameră de colo pînă colo — și toți cu o sarcină precisă! Instalații la etaj în dosul unui perete de sticlă, rezizorul și ajutorii săi urmăresc cu liniște forțata de pe plătou. Grupul nostru este instalat într-un colț, în fața avem un aparat de televiziune, astfel încît vom avea posibilitatea să vedem și felul cum se realizează o emisiune și transmisiunea propriu zisă.

La orele 19 și 8 minute, din difuzoare se aude vocea calmă dar puternică a rezizorului: „Atențiune! Facem contactul! Fiți pregătiți pentru începerea emisiunii!” Ca prin farmec, forțata încetează. Căminica centrului de televiziune — o tinăru drăguță, cu o coroană de păr blond în jurul capului — cu o mișcare rapidă își cercetează finuța, cu ochi critic, într-o micuță oglinjoară. Un flăcău voinic, numai în cămașă, cocoțat pe un scaun tînd un reflector, face niște semne misterioase rezizorului. Se aprinde un becul roșu, asta înseamnă că a făcut contactul... Ne consultăm ceasurile — este ora 19 și 10 minute. Ecranul aparatului din fața noastră s-a luminat. Peste o clipă, pe ecran apare chipul simțitor al crainiciei: „Bună seara, dragii spectatori! Începe programul studioul de televiziune din Moscova”. Ne gîndim cu emoție la faptul că acum, în 300.000 de case din Moscova și împrejurimi, peste 1 milion 500 mii oameni s-au strîns roată în jurul aparatelor de televiziune. Iată, a început programul. Cei doi copii fac exerciții de gimnastică; noi sîntem mai îndîmărați decît ei, se pare că copiii Moscovei sau Leningradului socotesc televiziunea ca pe un lucru obișnuit, de toate zilele. Ce vor mai vedea moscovii care astăzi seară vizionează programul centrului de televiziune? Conferința unui inginer agronom care va vorbi despre însemnătatea cultivării răsadurilor în ghiocete nutritive, un concert de muzică ușoară transmis din Sala Coloznelor a Casei Sindicatelor, iar în pauze, jurnale cu ultimele actualități sportive.

Poposim pentru o jumătate de oră în sala unde sînt încercate filmele realizate de cinești sovietici în câteva din ultimele producții cinematografice, este aceea a tînurilor îndepărtate. Drumul în taiga”, realizat după scenariul lui E. Mariamov, în regia lui O. Podgoroița și „Insula Sahalin”, al cărui scenariu este scris de I. Osipov și M. Troianovski, au fost realizate de studioul central de filme documentare din Moscova. Un alt documentar, „Pescuitorii de crab”, a fost realizat de studioul din Extremul Orient.

Poposim pentru o jumătate de oră în sala unde sînt încercate filmele realizate de cinești sovietici în câteva din ultimele producții cinematografice, este aceea a tînurilor îndepărtate. Drumul în taiga”, realizat după scenariul lui E. Mariamov, în regia lui O. Podgoroița și „Insula Sahalin”, al cărui scenariu este scris de I. Osipov și M. Troianovski, au fost realizate de studioul central de filme documentare din Moscova. Un alt documentar, „Pescuitorii de crab”, a fost realizat de studioul din Extremul Orient.

de o tinăru și talentată cîntăreață a teatrului de estradă din Moscova, apoi „În Bucurștii iubii”, „Ciocirlia”. Tovarășul Zaharov — care după cit ne-am putut da seama prețise special pentru grupul nostru de români acest program, ne-a încredințat că în Moscova sînt extrem de apreciate cîntecurile românești, și că în cadrul programelor centrului de televiziune sînt transmise regulat asemenea melodii.

„Apoi, instalați comod în fotolii, am vizionat partea II-a a concertului retransmis din Sala Coloznelor.

Năsterea unui autocamion

Uzina de automobile „Stalin” din Moscova — decorată cu două ordine „Lenin” și cu ordinul „Steagul Roșu” — este bine cunoscută pe tot întinsul Uniunii Sovietice. Principalele produse ale acestor uzine — elegantul autocamion „Zis”-110 și puternicele autocamioane de 3 și 4 tone pot fi văzute și în țara noastră, dar ele străbat și drumurile celorlalte țări de democrație populară, ele pot fi văzute și în îndepărtata India.

Clădirile uzinei se întind pe un teritoriu uriaș, s-a socotit cu nici două săptămîni n-ur fi suficiente pentru a vizita toate secțiile. Astele asfaltate străjuite de copaci, spațiile verzi din interiorul uzinei — adevărate grădini — totul îți incită privirea.

În toată războiului civil, cîțiva zeci de muncitori au transformat micile ateliere care se întindeau aici într-o bază de reparații de autocamioane.

Dar anii au trecut și de-a lungul cincinalor uzina de automobile „Stalin” a suferit multe transformări. Am cunoscut cu prilejul vizitei făcute aici pe Mihail Sergeevici Usakov, redactor adjunct al ziarului de uzină „Stalin”. E un om mai în vîrstă, de 30 de ani lucrăz în această uzină. El poate povesti lucruri extrem de interesante din istoria uzinei, însuși ziarul pe care-l conduce este o întreagă istorie, o cronică a succeseilor în muncă și în viața a oamenilor sovietici.

„Am vizitat secția unde se fabrică biciclete. Era ora 10, am intrat în care colectivul uzinei erau fabricari care bufe și cantină proprie. Am privit hala uriașă, luminoasă, alit de liniștită acum. Unul din inginerii secției ne vorbesc despre excelentele calități ale bicicletelor. „Ea este mult cerea de cumpărători, deoarece e extrem de rezistentă, dar drumarii mai grele”. Privim conveneri, reiese că absolut întreaga bicicletă începînd de la primul șurub și pînă cînd este ambalată, parăsim atelierul, este fabricat în bandă. „Exact” confirmă inginerul, „la fiecare 3-5 secunde, o bicicletă este gata!” Intre timp, pauza se terminase. Convenerul a pornit, noi ne aflăm în punctul lui terminus... Intocmai așa. Cît ai clipi de trei — patru ori, o bicicletă este dusă la magazie.

Dar cea ce a făcut să pălească impresia produsă de această secție, au fost atelierele unde se fabrică autocamioanele. Toate operațiile sînt aici mecanizate, muncitorii — oameni cu o înaltă calificare — nu depun absolut nici un efort fizic. Fiecare execută o singură operație, și sub ochii noștri „umii” — a luat naștere un autocamion! Am urmărit de-a lungul halezilor mari, convenerul pe care a pornit blocul unui motor. Început cu încetul, seamăna tot mai mult cu un motor de mașină... Într-o altă hală, îl așteaptă șasiurile, roțile, de sus i se pune benzina. Este vopsit, trece printr-un loc unde — într-un singur minut — se usucă, și se pune benzina. S-a născut un autocamion! La volan s-a urcat un șofer, încercă furările, prima învîrtură a motorului, primul semnal de claxon și... autocamionul pornește la postul de control, în prima sa călătorie. Discuam cu apărînd, puneam întrebări și nu-mai extrem de răbdător. Dar... ce-i asta? O au trecut decît trei minute și auzim iarăși un sunet de claxon — un nou autocamion părăsea convenerul! Nu ne vine să plecăm de aici. Ne consultăm ceasurile... după trei minute, o altă mașină era gata.

Bătrînul maistrul ride cu bunătațe. „Ce vrei, acesta e ritmul nostru obișnuit de muncă. La fiecare 3-5 minute, un autocamion părăsește convenerul”. El ne vorbește cu mîndrie și despre simțosul „Zis”-110, autocamionul de prim rang, și despre tricolore și frumosele autobuze și troleibuze fabricate în uzină...

„Mi-a revenit în minte discuția avută cu maistrul acela bătrîn de la uzina „Stalin”, într-o seară instalat pe care n-o voi uita nici cînd, într-una din ultimele seri pe care le petrecem la Moscova. Vremea se îmblinzise, se simțea apropierea primăverii. Pe ruil Moscova sliourile porniseră să se topească. Stăteam rezemat de parapetul de granit al unui pod situat la departe de Piața Roșie. Era fierzică, circulația se mai potolise. Ascultam glasul rîului, apa întinsească se izbea de piloni podului... În depărtare, o mare de lumini: clădirea înaltă de pe Kolenkine, Priveam Moscova, așa fi dorit să „înghiț” cît mai multe priveliști. Urechile primeau zvonul uriașului oras, auzeam respirația lui caldă și liniștită... Moscova, oraș minunat, Moscova, inimă fierbinte a lumii. Moscova cîntată de sute de poezi, în toate limbile pămîntului. Mi-au venit în minte, mai vîi ca orînd, versurile poetului belorus, Ianka Kupaia:

„Moscovei slavă! Dai lumii lumină. Fermă pașezi și limpezii priviri. Drumul tău spre o viață ce-asteptă să vină, Dai legi ce duc spre noi fericiți.

Se făcuse răcoare, era timpul să plec spre hotel. Pășeam de-a lungul bătrînelor ziduri ale Kremlinului. Vreme de sute de ani, nimeni n-a putut frînge trînciua acestor ziduri, porțile Kremlinului nu s-au deschis decît în fața poporului răsălat... Ceașul din turnul Spasski a bătut ora 12. Ecranul melodiilor sunete mai plutea încă în depărtări... Mă aflam în inima Pieții Roșii, lângă mauseoul. Prin țara ochilor, mi-au trecut dragii zădării de imagini... 1 Mai 1919. Lenin, pe tribuna, cu șapca în mîna, salutînd cu un gest larg, zecile de mii de oameni care-l aclamă... 7 Noiembrie 1924... Primele zecile mașini fabricate la uzinele „Stalin” dellezăz prin Piața Roșie... 7 Noiembrie 1941... Staliț rostose o scurtă cuvîntare, ninge liniștită, privirile lui însoțite trupele care trec prin țara mauseoului, îndreptîndu-se spre front... Zilele grele ale războiului, bălănele captive care împinșeau cerul Moscovei... Ziua victoriei... Din nou Piața Roșie răsund de risete și veselie, se aud armonici, se sparg în eozăzul mit de rachete multicolore, reflectoarele mingia cerul de cațiea la Moscovei.

Si m-am gîndit atunci la maistrul acela bătrîn de la uzina „Stalin”, la mîndria ce respira din vorbele sale, m-am gîndit la belșugul din magazinele Moscovei și la televizoarele din colhozul „Lenin”, m-am gîndit la sălțile de cursuri ale universității „Lomonosov”, la camerele plătute de acolo, care adăpostesc 6.500 studenți, la apa albastră din bazinul de inot captușit cu faianță din sala de sporturi a universității, m-am gîndit mla la toate acestea... Sînt roadele bogate ale muncii milioanei de oameni sovietici, sînt fructele de aur care vestesc zorile comunismului...

NICOLAE HOLBAN

Carnet CULTURAL

Opera „Război Teatrul Mic de Opera și pace”

Opera „Război Teatrul Mic de Opera și pace” prezintă spectacolul „Război și pace”. Muzica acestei opere a fost scrisă de Serghei Prokofiev, pe un libret de S. Prokofiev și M. Mendelsohn. Opera lui S. Prokofiev, construită pe tema unei din cele mai mari creații ale literaturii universale, romanul lui Lev Tolstoi, a văzut lumina scenei încă în anii 1946-1948, în versunea de atunci, opera era prezentată în două serii, fiindcă cele douăsprezece tablouri nu puteau fi prezentate într-un singur spectacol. Noua versiune, făcută de compozitor cu puțin înainte de moarte, a inclus în operă numai părțile cele mai esențiale din romanul lui L. Tolstoi, a redus proporțiile spectacolului dîndu-i o formă încheiată și plină de armonie. Compozitorul dezvoltă în muzica sa evenimentele petrecute în războiul din 1812 și redă în scene lirico-romantice destul eroilor principali al grandioselor epopei tolstoene — Natașa Rostova, An-

drei Bolkonski și Pierre Bezuhov. În „Război și pace”, Serghei Prokofiev a creat cu mare forță artistică chipul puternic al poporului în luptă pentru libertatea patriei, a arătat vitejia și bărbăția omului rus.

„Istoria Universității din Moscova”

„Istoria Universității din Moscova”

de Mihail Beliaevski, o călugăre de articole intitulată „Din istoria Universității din Moscova” și un manual popular de istorie a universității.

Premiere pe ecranele sovietice

Studioul cinematografic „Lenfilm” a realizat anul acesta filmul artistic în culori „Mihail Lomonosov”, care grafia marelui om de știință rus, întemeietor al universității din Moscova. Filmul înfățișează viața lui Lomonosov din clipa cînd acesta își începe activitatea de profesor la Academia de Științe din Petersburg, lupta sa pentru promovarea științei naționale ruse, grija pe care a arătat-o instruirii tineretului rus. Regizorul Alexandr Ivanov redă în film episoade din epoca domniei împăratului Elișabeta, precum și toate momentele legate de activitatea literară și științifică a lui Lomonosov, pînă în clipa întemeierii universității din Moscova. Rolurile principale sînt deținute de B. Livanov care-l interpretează pe Lomonosov, de V. Solski și A. Presa sovietică subliniază tema interesantă a filmului și măiestria artistică a realizării lui.

Trilogia lui Vladimir Beliaev, „Vechea cetate”, stă la baza creației unui alt film artistic, „Tineretea lăburată”.

mul, o producție a studiourilor cinematografice din Klev, realizat după scenariul lui V. Beliaev și M. Bleiman și avînd ca regizori pe A. Alov și V. Naumov, aduce pe ecran eroica perioadă de la sfîrșitul decențului al doilea al acestui secol, cînd tineretul sovietic a luptat cu dirigența pentru întărirea Republicii Sovietice. Filmul este plin de tinerete și de optimism, de încredere în destinele patriei și în propriul drum al vieții eroilor. Rolurile principale sînt deținute de L. Tiplekova, A. Susin, A. Lohinova și S. Muzica lui I. Șurovski vine să întregască farmecul acestui film pentru tineret.

Să răspundim larg metodelor de lucru sovietice!

Printre delegații întruși la conferința organizației A.R.L.U.S. a regiunii Hunedoara, se aflau metalurgiști de la Combinatul „Gh. Gheorghiu-Dej”, mineri din Valea Jiului, textilești din Lupeni, cerești, constructori, țărani muncitori, intelectuali ș.a. Lucrările conferinței au fost conduse de tov. N. Teșă, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S. A participat la lucrări tov. E. N. Tihonov, reprezentant permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R.

Darea de seamă, prezentată de tov. Ilie Moruș, secretarul comitetului regional, precum și discuțiile au acordat o atenție specială problemei popularizării realizărilor și experienței înaintate a industriei sovietice. Delegații ca tov. ing. Gh. Niță, minerul fruntaș Mihai Ștefan, au avut rolul însemnat al ajutorului sovietic în dezvoltarea industriei noastre, precum și activitatea desfășurată de A.R.L.U.S. pentru popularizarea acestui ajutor frățesc.

Concluzionând cu Consiliul sindical regional, cu S.R.S.C. și A.S.I.T., comitetul regional A.R.L.U.S., sub îndrumarea partidului, a căutat să ajute pe oamenii muncii în lupta lor pentru realizarea și depășirea planului, punându-le la îndemână bogatul tezaur al experienței înaintate a lucrătorilor din industria U.R.S.S. În ultimele șase luni, prin aproape 1.000 de manifestări variate — conferințe, consfățiri, demonstrații practice, convorbiri, întâlniri între ingineri, tehnicieni și muncitori, fotomontaje, expoziții, — precum și prin diverse materiale documentare, organizația A.R.L.U.S. din regiunea Hunedoara a înfățișat oamenilor muncii însemnate victorii ale industriei sovietice, înaintate și experiență. Peste 25.200 de muncitori din diverse ramuri industriale ale regiunii aplică acum metode sovietice. Metoda graficului ciclic la cărbune, metodele Makar Mazai și Matlineț la oțelării, marșurizarea trenurilor la căile

Conferința organizației regionale A.R.L.U.S.-Hunedoara

ferate și la întreprinderea de preparație a cărbunelui din Petrila, metodele Bikov, Bortkevič, Kolesov, Kuznețov, printre strungari, metoda Kotlear ș.a. s-au dovedit un puternic ajutor al muncitorilor și tehnicienilor în lupta pentru realizarea sarcinilor planului. Eroul Muncii Socialiste, Iuliu Haidu, povestind cu cită grijă a studiat experiența minierilor sovietici acasă la el, din cărți, precum și la fața locului, cu prilejul unei vizite în Donbass, a arătat, în aplauzele participanților, că în ultimii ani el a instruit practic 60 de tineri să aplice metoda graficului ciclic și alte metode înaintate. „Patria noastră are nevoie de mai mulți Iuliu Haidu, de mai mulți Eroi ai Muncii Socialiste!” au spus delegații Mihai Ștefan și Rațiu Ion, subliniind necesitatea largirii și răspândirii experienței sovietice înaintate.

Subliniind contribuția organizațiilor A.R.L.U.S. din regiune și a comitetului regional la răspândirea metodelor sovietice, delegații la conferință au dezvăluit totodată unele lipsuri care există încă în această direcție. Vechiul comitet regional nu a stăruit ca popularizarea experienței sovietice să devină o latură importantă a muncii fiecărui cerc. Unele cercuri neglijează încă această sarcină, se preocupă de ea sporadic, „la zile mari”, sau în scurte campanii. Conferința a relevat că multe cercuri colaborează încă slab cu sindacatele și cu alte organizații în popularizarea metodelor sovietice. Ele nu asigură pătrunderea sistematică în întreprinderi a materialelor documentare despre experiența sovietică. Delegata Docan Stela de la filatura din Lupeni ș.a. au criticat felul superficial în care unii activiști regionali și raionali înțeleg să îndrumeze cercurile. S-a arătat că fostul comitet regional și biroul său nu au reu-

șit să-și asigure sprijinul unul larg activ de specialiști și muncitori fruntași.

Pentru lichidarea grabnică a acestor lipsuri, delegații la conferință au făcut propuneri prețioase. S-a relevat astfel utilitatea schimburilor de experiență între cercurile din raioane.

Tov. Weister Teodor a înfățișat unele rezultate obținute în întreprinderi prin organizarea de referate periodice asupra problemelor aplicării experienței sovietice, precum și prin organizarea de recenzii publice ale unor lucrări literare sovietice. Ing. L. Drăguț, de la mina Petrila, a subliniat necesitatea ca cercurile A.R.L.U.S. să participe, alături de sindacate, la organizarea de schimburi de experiență cu fruntașii care aplică metode sovietice, precum și la acțiuni de studiu individual, sistematic, al acestor metode.

Hotărârea adoptată de conferință obligă noul comitet regional să lichideze lipsurile existente, să ridice activitatea de popularizare a realizărilor și experienței sovietice la înălțimea cerințelor sporite ale oamenilor muncii, dînd deosebită atenție muncii cercurilor din marile întreprinderi din raioanele Hunedoara, Petroșani, și Brad. Ea subliniază necesitatea colaborării cu organizațiile sindicale și cu A.S.I.T., a antrenării în activitatea A.R.L.U.S. a inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor care au studiat în Uniunea Sovietică.

Tov. N. Teșă a subliniat, în încheierea conferinței, că există toate condițiile pentru a ridica munca la un nivel mai înalt. Organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să promoveze forme de muncă noi, interesante, pentru a răspîndi larg și operativ cunoștințele despre Uniunea Sovietică.

Conferința a ales noul comitet al organizației regionale A.R.L.U.S. Hunedoara. În prima ședință noul comitet regional a ales un birou din care fac parte: Dejeu Dumitru, președinte; ing. Niță Gheorghe, vicepreședinte; Moruș Ilie, secretar, și alții.

G. DAIANU

Să stimulăm spiritul de inițiativă al cercurilor

Conferința organizației A.R.L.U.S. din Regiunea Autonomă Maghiară, care a avut loc la Tg. Mureș, în zilele de 7-8 mai crt. s-a desfășurat într-o atmosferă de puternic entuziasm, delegații exprimîndu-și hotărîrea de a ridica la un nivel mai înalt munca Asociației noastre. Lucrările conferinței au fost conduse de tov. dr. I. Bogdan, locțiitor al ministrului Sănătății, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S.

Atît din darea de seamă, prezentată de tov. Istvan Pataki, secretarul comitetului regional, cît și din discuțiile purtate, a reieșit că, în ultima perioadă, munca cercurilor din regiune s-a îmbunătățit. Numai în ultimele 4 luni, se subliniază în darea de seamă, cercurile A.R.L.U.S. din Regiunea Autonomă Maghiară au organizat peste 600 de manifestări, în cadrul cărora oamenii muncii din întreprinderi, instituții, șate, au avut posibilitatea să aibă cunoștința de realizările obținute în toate domeniile de construcții comuniste. Astfel, în numeroase întreprinderi au fost organizate conferințe despre folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice în U.R.S.S. În 33 de cercuri din gospodăria agricolă colectivă și de stat s-a popularizat sistemul agrotehnic al lui T.S. Malțev. În prezent, în raioanele Reghin, Tg. Săuceș și Mureș se și fac aplicații, pe loturi experimentale, ale acestui înaintat sistem agrotehnic.

Lucrările conferinței au evidențiat, de asemenea, atenția pe care au acordat-o organizațiile A.R.L.U.S. popularizării vieții culturale a U.R.S.S., a bogatului tezaur artistic și literar al popoarelor sovietice. Creațiile clasicele muzicii și literaturii ruse și sovietice, operele literare ale lui Tolstoi, Gorki, muzica lui Cea-

Conferința organizației A.R.L.U.S. a Regiunii Autonome Maghiare

kovski ș.a. au fost prezentate în conferințe, seri literare, recenzii, care s-au bucurat de participarea a sute și mii de cetățeni.

Comitetul regional a desfășurat în ultima perioadă o intensă activitate editorială. Astfel, au fost editate caietele culturale „Pe scenele sovietice”, cuprinzînd piese sovietice într-un act, precum și material despre realizările artei teatrale sovietice. Pe baza acestor caiete s-au organizat peste 30 de spectacole teatrale în raioanele Sf. Gheorghe, Mureș, Odorhei și Ciuc.

Alegerile noilor organe de conducere au contribuit la îmbunătățirea activității cercurilor. În această perioadă, comitetul raional Sf. Gheorghe a izbutit să-și atragă un larg activ obștesc, care dă un temeinic sprijin cercurilor în organizarea unor manifestări culturale variate și atractive ca: discuții, convorbiri, conferințe științifice, etc. De asemenea, comitetul raional a inițiat un ciclu de 10 prelegeri intitulat: „Să cunoaștem U.R.S.S.”, care este frecventat astăzi cu regularitate de oca. 120 de cetățeni.

Lucrările conferinței au scos în evidență o serie de inițiativă interesante ale unor cercuri, printre care a cerculul A.R.L.U.S. de la I.F.E.T. Toplița, care a instruit și a trimis un membru al biroului cercului cu caravana cinematografică a întreprinderii, în diferite comune, unde a prezentat țărănilor muncitorii realizările cinematografiei sovietice.

Subliniind laturile pozitive ale activ-

ității, delegații la conferință n-au trecut cu vederea nici lipsurile din activitatea comitetului regional. Astfel, o serie de delegați au criticat comitetul regional pentru faptul că n-a răspîndit și în celelalte raioane acțiunea comitetului raional Sf. Gheorghe, intitulată „Să cunoaștem U.R.S.S.”. De asemenea, delegații au relevat lipsurile comitetului regional în privința difuzării materialului documentar.

Trăgînd concluzii la discuțiile purtate, tov. dr. Iosif Bogdan a arătat că noul comitet va trebui să popularizeze cu și mai multă hotărîre realizările Uniunii Sovietice în toate domeniile de activitate. Comitetul va trebui să acorde mai multă atenție muncii în rîndul intelectualilor, răspîndiri inițiativelor noi, interesante, ce apar în cercuri, precum și largirii activității obștesc.

Conferința a adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute sarcini concrete pentru noul comitet regional. Hotărîrea prevede printre altele, intensificarea muncii culturale-politice de masă în rîndul oamenilor muncii din regiune. Astfel, s-a hotărît să se organizeze un număr mai mare de manifestări, la care să fie invitați să-și dea concursul cei care au vizitat U.R.S.S., să se continue editarea caietelor culturale în limba maghiară, să se organizeze audii muzicale, simpozioane etc.

Delegații la conferință au ales noul comitet al organizației A.R.L.U.S. din Regiunea Autonomă Maghiară. În prima sa ședință plenară, noul comitet a ales ca președinte pe tov. dr. Andrasofszki Tibor, ca vicepreședinte pe scriitorul Hajdú Zoltan și pe tov. Kocz Eva, iar ca secretar pe tov. Pataki István.

ILEANA CALIN

Conferința organizației A.R.L.U.S. a regiunii Stalin

474 de conferințe și 1126 de convorbiri ce au avut ca teme metodele înaintate de muncă, cele mai actuale realizări ale tehnicii și agrotehnicii sovietice, au participat aproximativ 60.000 de muncitori și oca. 19.000 de țărani muncitori.

Cercurile au organizat numeroase conferințe și referate pe teme științifice în unitățile sanitare. De un interes deosebit s-au bucurat conferințele despre învățătura marelui fiziolog rus I. P. Pavlov și roadele aplicării acesteia în spitalele din țara noastră.

La conferință s-a scos în evidență străduința comitetului regional de a desfășura o intensă și multilaterală activitate de popularizare a vieții culturale a U.R.S.S. Astfel, cartea sovietică, literatura realismului socialist, au format obiectul a numeroase manifestări. În regiune s-au format brigăzi de difuzare a cărții sovietice, operele literare s-au popularizat, între altele, și pe calea recenziilor (în ultimele luni s-au prezentat, în fața a 23.000 de cetățeni, peste 600 de recenzii). Arta sovietică a fost larg popularizată. Numai cu prilejul Decadei cîntecului și dansului sovietic, la cele 5 manifestări centrale și 40 de manifestări în cercuri au participat oca. 11.000 de cetățeni. Caietele culturale și partiturile editate de Consiliul General A.R.L.U.S. au prezentat muzica și dansul sovietic, îmbogățind totodată repertoriile celor 64 de cercuri și 52 de echipe culturale din regiune.

O atenție deosebită s-a dat teatrului și filmului sovietic. Mai ales în Săptămîna teatrului și muzicii sovietice și cu prilejul Festivalului filmului sovietic, s-au organizat conferințe, spectacole cu piese sovietice, concerte simfonice, prezentări de filme, seri muzicale și cinematografice, care au constituit o bogată și interesantă popularizare a artei sovietice.

Dar, așa cum au relevat și dezbaterile conferinței, în activitatea organizațiilor A.R.L.U.S. au existat numeroase lipsuri. Delegații Arnold Bruchez, din Făgăraș,

Gh. Praidt, din raionul Rupea ș.a. au criticat pe drept cuvînt comitetul regional că n-a dat atenție popularizării problemelor pedagogice sovietice, în cadrul numeroaselor colective didactice din regiune. Nu s-a arătat destul interes prezentării filmelor sovietice, științifice și artistice, pe teme agricole, în rîndurile celor ce muncesc pe ogor.

Lipsurile care s-au manifestat în activitatea culturală — a arătat conferința — își au rădăcina, în primul rînd, în slăbirea legăturii organizațiilor A.R.L.U.S. cu intelectualii, în insuficiența preocupare a unor comitete raionale și cercuri de a atrage în activitatea A.R.L.U.S. tocmai oamenii cei mai indicați să popularizeze cu competență știința și arta sovietică.

Discuțînd felul în care cercurile organizează conferințele — unul din cele mai eficiente mijloace de propagandă — delegații la conferință regională au făcut înțemite observații critice. Tov. I. Sipoși, din Tirnăveni, I. Florescu, din Sibiu ș.a. au arătat că exigențele oamenilor muncii față de manifestările culturale au crescut mult. Ei au criticat cu asprime conferințele de „popularizare” ținute în unele cercuri, care făceau abuz de amănunte de strictă specialitate și de terminologie tehnică, precum și cele cu un conținut sărac, pline de generalități și, pe deasupra, expuse de conferențieri incompetenți în problemele tratate.

Conferința organizației A.R.L.U.S. a regiunii Stalin a adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute sarcinile care stau în fața noului comitet. Hotărîrea recomandă comitetului să îmbogățească formele de muncă, să răspundă mai larg publicității A.R.L.U.S., să intensifice desfășurarea concursului de agitație vizuală, organizat în cinstea celui de al IV-lea Congres A.R.L.U.S.

Conferința a ales noul comitet al organizației A.R.L.U.S. a regiunii Stalin. În prima sa ședință plenară, noul comitet a ales ca președinte pe tov. Gh. Nănescu, ca vicepreședinte pe tov. Șt. Tăseșanu și Ioan Andrei, iar ca secretar pe tov. Șt. Ene.

V. DASCALU

Beton armat prefabricat pentru mină

Într-o zi, în mina „Mușketovskaia Vertikalnaia” din Donbass, s-a lăsat o discuție interesantă, între un planificator mai în vîrstă și un reprezentant al Institutului de cercetări asupra organizării și mecanizării construcțiilor miniere, din Harkov.

Planificatorul spunea: — Nu putem accepta susținerea cu beton armat, propusă de dumneavoastră, deoarece e prea scumpă. Scooliți și dv: e de trei ori mai scumpă decît lemnul. În definitiv, avem și noi un deviz, de care trebuie să ne ținem...

Însă reprezentantul Institutului nu se dădea bătut.

— La spuneți-mi cîți ani o să fie în exploatare mina noastră? Vreo 40 de ani, și la fiecare an și jumătate, bifeînțele, vom înlocui susținătoarele din lemn care au putrezit. Adică le vom înlocui cu totul de vreo 26 de ori. Dar știți dumneavoastră

Este drept că, la început, acești susținători costă de trei ori mai mult decît cei din lemn. Însă, după doi ani și opt luni cheltuielile se uniformizează.

Nu știu cum s-a terminat discuția aceasta. Dar curînd, în mina „Mușketovskaia Vertikalnaia” frontul de abataj a început a fi sprijinit cu stîlpi și plăci din beton armat. Ritmul de armare, a crescut chiar de la început de 2,2 ori, iar la mina „Kremennaia”, chiar de 3,6 ori.

Asta are multă însemnătate pentru activitatea întregii mine. Se știe că productivitatea muncii depinde de viteza de săpare. În mina „Ceaikino-Glubokala”, într-un schimb s-a reușit să se înalțeze cu 100,2 metri, iar în mina „Ignatievskaia” s-a înălțat cu 140,1 metri. Acum, oamenii de știință din institut caută să ajute pe minierii din mina „Ceaikino-Glubokala” să-și organizeze astfel munca încît să înalțeze pe schimb cu 200 metri.

E clar că trebuie realizată această viteză la executarea susținătorilor. Iar pentru aceste beton armat prefabricat este de neînlocuit, fiindcă el reduce întreaga muncă la o operație de montare a unor stîlpi gata pregătiți.

S-a încercat executarea de susținători din metal, însă metalul, pe lingă că e foarte scump, e cerut mult în industrie. S-a început să se construiască pereți din cărămizi speciale, iar stîlpii din beton armat monolit.

În mina „Krinicianskaia-Iujnaia”, pentru executarea a zece metri liniari de susținători din beton monolit, a fost nevoie să se coboare în mină 120 vagonete plini de beton, decît 120 vagonete a urcat și a coborît de 120 ori.

Și s-au mai adus jos cofrajul și armătura. Iar cînd aceiași 10 metri liniari au fost executați cu beton armat prefabricat, întregul material de construcție a fost coborît la fața locului în 13 curse ale liftului, adică de 10 ori mai repede.

Față de stîlpii din beton monolit, susținătorii din beton armat prefabricat consumă de trei ori mai puțin ciment. În general, prin folosirea pieselor prefabricate din beton armat, construcția este de 2 ori mai ieftină decît în cazul betonului monolit și aproape de 4 ori mai ieftină decît dacă susținătorii ar fi executați din piatră.

Însă montarea manuală a unor grinzii în greutate de pînă la 300 de kilograme nu o pot executa cîtiva muncitori. De aceea, oamenii de știință din institut au creat o mașină pneumatică ce aplică grinzile, le întorce cu ușurință și le așează la locul dorit.

Vagoneții cu cărbune circulă prin galerii neîntrerupt. De aceea, constructorii au scos-o pe calea sa să modifice mașina: au scos-o de pe cărucior și au făcut-o să atîrne ca să poată lăsa drum liber pe sub ea vagonetelor. Mașina e suspendată de primele două grinzii montate.

Actualmente, acest procedeu este folosit în minele „Kremennaia nr. 1”, „Krinicianskaia-Severnaia”, „Mușketovskaia-Vertikalnaia” ș.a. din Donbass, în mina „Vahrușev” din Kuzbass, și în mina nr. 120 din Karaganda. La mina „Mușketovskaia-Vertikalnaia”, unde au fost montați susținătorii din beton armat prefabricat pe o distanță de 400 metri, s-a realizat o economie totală de 1.200.000 de ruble.

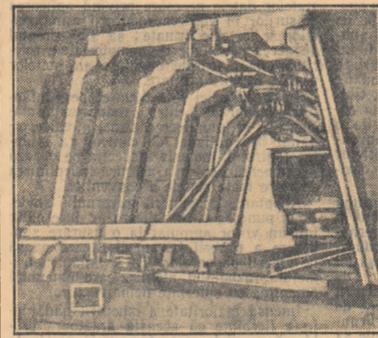
În afară de acest procedeu, oamenii de știință de la Institutul de cercetări științifice în domeniul organizării și mecanizării construcțiilor miniere au introdus încă o serie de inovații. Astfel, au fost create noi cabluri împletite rotund, care nu se răsucească. Cablul obișnuit este răsucit și, cînd se desfășoară de pe troliu pentru a coborî cutia în mină, provoacă învîrtirea cutiei. Acest fenomen este foarte periculos, deoarece pricințește oamenilor ameteală — și cablul însuși, prin desfășurare, își micșorează rezistența.

Membrii Institutului, K. Dubovik și S. Sergheev, au propus un cablu cu toroane răsucite jumătate într-un sens, jumătate în sens contrar. În prealabil, toroanele erau „tensionate”, întinzîndu-se Cablurile nu se mai desfășurau, iar durata lor de utilizare a crescut.

În mina „Ignatievskaia” din Donbass, s-au introdus noile lămpi fixe „P.N.N.-500”, create de colaboratorii Institutului. Ele elimină pericolul de aprindere a gazelor de mină.

Oamenii de știință au efectuat experiențe interesante în mina „Novo-Tentralnaia” din Donbass. Ei au înlocuit grelele țevi metalice pentru alimentare cu aer prîn furtunuri din pînză, asemănătoare furtunurilor de pompieri. Astfel, întregul sistem de ventilare s-a ușurat de 7 ori și s-a ieșit de 2 ori. Pierderea de aer s-a redus și ea de 2 ori.

S. GUȘCEV

va costa fiecare metru de susținător din lemn după aceste 26 de înlocuiri? Nici mai mult nici mai puțin decît de 9 ori mai scump decît un metru liniar de susținător prefabricați din beton armat. Dar mai e vorba și de îndopărtarea din mină a susținătorilor putreziiți. Urmează că, socotind și transportul, susținătorii din lemn vor fi și mai scumpi. Vă rog să mă lăsați, însă se pare că nu înțelegeți ce înseamnă un susținător din beton armat. El nu cere să fie înlocuit, nu cere cheltuieli și nici nu se uzază. Ei își vor face datoria fără greș, zeci de ani de zile la rînd în mina aceasta, apoi pot fi demontați și transportați în altă mină.

Din experiența agrotehnicii sovietice

Mecanizarea lucrărilor de îngrijire a culturilor

Îngrijirea la timp și în bune condițiuni a culturilor prășitoare le influențează considerabil productivitatea. Îngrijirea culturilor prășitoare este una din operațiile cu mare volum de muncă. Așa se și explică deosebita însemnătate a mecanizării prășitoare. Mecanizarea îngrijirii culturilor prășitoare asigură reducerea considerabilă a consumului de muncă și efectuarea tuturor lucrărilor la timp.

Toate acestea duc la creșterea considerabilă a recoltei. Cel mai înalt nivel de mecanizare a îngrijirii culturilor prășitoare se atinge prin înșămînțarea sau sădirea acestora în cuburi așezate în pătîr. În acest caz, se reduce considerabil suprafața lucrărilor manual. Astfel, dacă porumbul a fost înșămînțat în rînduri la intervale de 7 cm, se poate prelucra cu cultivatoarele de tractor numai 60—65% din suprafață, iar 35—40% din suprafață — partea ocupată de rînduri — se lucrează manual. Cînd însă porumbul a fost înșămînțat în cuburi așezate în pătîr (70x70 cm.) se lucrează cu mijloace mecanizate 85% din suprafață și numai 15% rămîne să fie lucrată manual.

Folosirea tehnicii la îngrijirea a 4796 ha de porumb semănat după metoda cuburilor așezate în pătîr a adus colhozurilor deservite de S.M.T. Medvedovskaia economii de 48.000 zile-muncă (manuală) și, în același timp, mari sporuri de recoltă.

Culturile semănate așa sădite în cuburi așezate în pătîr se boronesc după încolțire, li se face afînarea între rînduri pentru distrugerea buruienilor și a scoarței din suprafața solului; unele, cum sînt cartofii și varza, se mușuroiesc și tuturor li se face îngrășarea suplimentară.

Lată cum a îngrijit cartofii brigada Ermakovi, Eroina a Muncii Socialiste din colhozul Borodino, raionul Mojaisk, regiunea Moscova, care a obținut peste 500 chintale de cartofi la ha. Îndată după sădire (și, de asemenea, după încolțirea car-

toilor), s-a făcut cite o boronire. După ce au fost marcate rîndurile, s-a făcut cultivarea în cruce. La sfîrșitul lunii Iulie, s-a efectuat primul mușuroit, introducîndu-se în același timp și îngrășăminte suplimentare în proporție de 0,6 chintale de salpetru de amoniu și 1,5 chintale de clorură de potasiu la ha. După două săptămîni, s-au introdus 2 chintale de superfosfat și 1,5 chintale de clorură de potasiu și s-a făcut al doilea mușuroit.

La prima afînare, la fiecare interval între rînduri se atasează cultivatorului cite două labe plate-săgeți, în dreapta și stînga, în așa fel încît distanța de la marginea exterioară a labei pînă la mijlocul rîndului (zona de apărare) să fie de 12—15 cm. Între aceste labe, se mai atasează una bilaterală. Prima cultivare în lung și în lat se face la 4—6 cm. adîncime. La a doua cultivare, în locul labei plate-săgeți, se pune o rariță în formă de daltă. La primul mușuroit, în locul labei bilaterale, se pune o rariță, iar labele în formă de daltă se scot. La al doilea mușuroit, pentru fiecare interval între rînduri se mai adaugă pe lîngă rariță cite două labe în formă de daltă, la distanța de 35 cm upa de alta. Aceste labe afînează lucrurile mai ridicate și distrug buruienile răsărite pe ele.

În U.R.S.S., s-a fabricat și se folosește un cultivator înzestrat cu dispozitiv pentru îngrășarea suplimentară a solului. Dacă îngrășămintele suplimentare se introduc în timpul cultivății, atunci în mijlocul fiecărui interval dintre rînduri se așează o lăbă bilaterală, iar pe cele două laturi ale rîndului se așează cite un cuțit pentru îngrășarea suplimentară. Dacă însă îngrășarea suplimentară se face deodată cu mușuroitul, în intervalul dintre rînduri se pune o rariță, precum și două cuțite pentru îngrășarea suplimentară, astfel zona de apărare se mărește pînă la 15—17 cm. Cu fiecare operație succesivă, crește adîncimea la care lucrează organele lucrătoare. Astfel, primul mușuroit se face la adîncimea de 10—15 centimetri, iar al doilea la 15—20 centimetri.

Cultivația culturilor prășitoare (porumb, floarea soarelui ș.a.) se face atît în lung cît și în lat. Colhozurile care nu au cultivatoare cu dispozitive pentru îngrășarea suplimentară, efectuează această lucrare cu mașini hipotactate, sau manual, înaintea cultivății.

Pe măsura creșterii plantelor, se mărește zona de apărare și adîncimea la care se lucrează solul.

Primele două operații cu cultivatorul se fac la adîncime nu prea mare, cu o zonă de apărare de 8—10 cm. Cultivatorul și se atasează în acest caz labe plate unilaterale și labe bilaterale late de 270 milimetri. Cultivațiile următoare se fac cu labe bilaterale; două labe late de 270 milimetri asigură în intervalul dintre rînduri o zonă de apărare de 12 cm. O lăbă lată de 220 milimetri și altă de 270 milimetri asigură între rînduri o zonă de apărare de 15 centimetri.

Calitatea cultivății intervalelor dintre rînduri depinde de cît de drepte sînt rîndurile, de atenția cu care lucrează tractoristul și ajutorul său.

Cultivația mecanizată de bună calitate a culturilor asigură sporuri considerabile de recoltă și mari economii de zile-muncă.

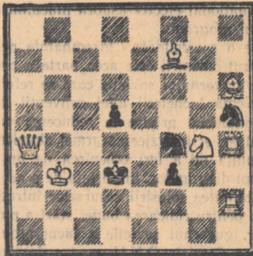
(După „Kolhoznoe proizvodstvo”)

Problema nr. 7

I. ROSSOMAHO
Mat în 2 mutații

(Controlul poziției: Alb: Rb3, Da4, Th2, Th4, N7, Nh6, Cg4; Negru: Rd3, Cf4, Ch5 Pp. d5, f3)

Soluția problemei nr. 5

Soluția problemei nr. 5 se bazează pe așa numitul „zugzwang”. După mutarea „cheie” 1.Dh8—c8 albul nu amenință nimic, dar negrul este totuși obligat să mutare următoare. Îndată este obligat să mute și prin aceasta își slăbește decizia poziția. Iată variantele posibile: 1...c6 2.Te6 mat; 1...f3 2.Te4 mat; 1...Rf3 2.Ch2 mat; 1...Rf5 2.Ch6 mat; 1...g2 2.Te7 mat.

Tinerii șahiști din U.R.S.S.

Ultimul campionat pe echipe al juniorilor sovietici, disputat anul trecut la Leningrad, a relevat o serie de noi talente, dintre care unele au și început să se afirme. Astfel Boris Spasski a obținut un succes remarcabil în finala recentului campionat al U.R.S.S. clasîndu-se la egalitate cu campionul mondial M. Botvinnik. Dar și alți tineri șahiști au ajuns la o mare forță de joc, cum se poate vedea din următoarea interesantă partidă:

APARAREA NIMZOVICI

PERȘMAN SMAGHIN

1. d4 Cf6 2. c4 e6 3. Cc3 Nf4 4. e3 d5 5. a3 Nd6 (O continuare de valoare discutabilă, deoarece albul ar fi putut continua acum cu 6.c5 Ne7 7.b4 a5 8.Nb2 a:b4 9.a:b4 T:a1 10. D:a1 Cc6 11.b5, obținînd joc bun) 6.Cf3 e6 7.Nd3 Cbd7 (S-a ajuns la o poziție cunoscută din apărarea slavă, cu un tempo în plus pentru alb) 8.e4 d:e4 9.C:e4 C:e4 10.N:e4 e5 11. 0-0 0-1 (Negrul sacrifică un pion pentru a obține inițiativa) 12.d:e5 C:e5 13.C:e5 N:e5 14.N:h7+ R:h7 15.Dh5+ Rg8 16.D:h5 Te8 (Pentru pion negrul a obținut acum o serie de linii deschise, iar nebunii de culori diferite îi asigură jocul egal) 17.Df4 (Mai bine era 17.Dc3) 17...Dd3 18.c5 Ne6 19.Nd2? (După greșeala aceasta, albul intră în dezavantaj. Trebuia 19.Nc3) 19...Td8 20.Nc3 Td5! 21.Dc7? (Acum albul pierde repede. El putea obține remiza prin 21.Dg3 D:g3 22. h:g3 T:c5 23.f3) 21... Tg5 22.Tf1 D:g3 23.g3 Nh5! 24.T:e4+ R:h7 25.Th4+ R:h8 albul cedează.

„Veac nou”

14 mai 1955

Pag. 3

